

OPERA
NA ZAMKU
w Szczecinie

Imre Kálmán
Hrabina Marica

Projekt plakatu:

Diana Marszałek

Teksty:

Natalia Babińska

Mikołaj Szczęsny

Andrzej Wątorski

Opracowanie redakcyjne:

Anna Markiewicz-Czaus

Projekt i skład programu:

Agata Pełechaty

Korekta:

Krystyna Pawlikowska

Imre Kálmán
Hrabina Marica
Operetka w trzech aktach

Libretto

Julius Brammer, Alfred Grünwald

Przekład libretta

Agnieszka Feill, Władysław Krzemiński, Artur Tur

Redakcja dialogów

Natalia Babińska

prapremiera:

28 lutego 1924 r.

Theater an der Wien, Wiedeń

premiera polska :

16 października 1924 r.

Teatr Nowości, Warszawa

premiera obecnej realizacji:

22 czerwca 2014 r. 21.00

Teatr Letni im. Heleny Majdaniec w Szczecinie

SPIS TREŚCI:

2 / SŁOWO OD MARSZAŁKA

3 / SŁOWO OD DYREKTORA

5 / REALIZATORZY

6 / OBSADA

9 / TREŚĆ LIBRETTA

10 / OD REŻYSERA

12 / O SPEKTAKLU

Rozpoczął się oczekiwany przez mieszkańców Szczecina i województwa zachodniopomorskiego plenerowy sezon Opery na Zamku. Za nami spektakl „Dla Niepodległej” zrealizowany dla uświetnienia 25. rocznicy wolnych wyborów w Polsce, a także wzruszenia i niezwykle emocje, jakie co roku towarzyszą koncertowi *Tym, którzy nie powrócili z morza*.

Dzisiaj spotykamy się z okazji premiery operetki *Hrabina Marica*. Operetka jest szczególnie ukochanym przez mieszkańców naszego regionu gatunkiem muzycznym. Jestem więc przekonany, że dzisiejszy wieczór zapewni wszystkim Państwu zadowolenie, poczucie mile spędzonego czasu i satysfakcję z umiejętności i możliwości naszych wspaniałych artystów. Tym bardziej że za sprawą fantastycznych kostiumów, dopracowanej choreografii i przemyślanej scenografii adaptacja z pewnością będzie zaskakująca. Jeśli do tego dodać talent i zaangażowanie artystów Opery na Zamku oraz ciekawy, zabarwiony szczyptą surrealizmu pomysł reżyserski, otrzymamy dzieło, które na długo Państwo zapamiętają.

W imieniu własnym oraz całego Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego życzę Państwu wspaniałych wrażeń, pozytywnych emocji, oczyszczających wzruszeń i... dobrej pogody.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego
Olgierd Geblewicz

Fot. W. Piątek

Hrabina Marica jest spektaklem niezwykłym, myślę, że w wielu wymiarach przełomowym. Od pierwszej rozmowy na temat zamysłu spektaklu nie mogłem doczekać się efektu końcowego. Koncepcja Natalii Babińskiej jest niebywale nowatorska, jednak nasza instytucja już pokazała, że nie boi się realizacji odważnych projektów i robi to z sukcesem. W moim odczuciu, pracując nad tym widowiskiem, uczestniczyliśmy w tworzeniu czegoś absolutnie niezwykłego, niepowtarzalnego – wydarzenia artystycznego, które zaznaczy swoją obecność w historii nie tylko naszej Opery, ale operetki jako gatunku. Ten spektakl przełamuje schematy, pozwala spojrzeć na operetkę w nowy sposób, odziera ją ze sztywnej konwencji. Sądzę, że takiej wizji *Hrabiny Maricy* świat jeszcze nie widział. Mam nadzieję, że przypadnie ona Państwu do gustu i zapadnie w pamięci na długo.

Jacek Jekiel
Dyrektor Opery na Zamku w Szczecinie

Proj. M. Kander

Martyna Kowalska

Reżyseria

Natalia Babińska

Kierownictwo muzyczne

Jerzy Wołosiuk

Scenografia i kostiumy

Martyna Kander

Reżyseria świateł

Maciej Igielski

Choreografia

Karol Urbański

Jiřina Nowakowska

Przygotowanie chóru

Małgorzata Bornowska

Konsultacja pantomimiczna

Katarzyna Sobiszewska

Asystent reżysera

Mirosław Kosiński

Asystent dyrygenta

Norbert Twórczyński

Asystent scenografa

Marta Sieczak

Korepetytorzy solistów i baletu

Mirosława Białas

Irina Paliwoda

Inspicjentki

Maria Malinowska-Przybyłowicz

Izabela Mielczarek

Wykonania odbywają się za zgodą wydawnictwa
Josef Weinberger Ltd.

Hrabina Marica

Lucyna Boguszewska/ Joanna Tylkowska-Drożdż

Hrabia Tassilo

Hubert Stolarski/ Paweł Wolski

Liza

Ewa Olszewska

Baron Koloman Żupan

Piotr Zgorzelski

Książę Populescu

Mirosław Kosiński/ Tomasz Łuczak

Manja

Małgorzata Kustosik/ Aleksandra Wiwała

Karol Stefan Libenberg

Janusz Lewandowski/ Tomasz Łuczak

Księżna Cudenstein

Gabriela Orłowska-Silva

Czeko

Adam Jeleń/ Mirosław Kosiński

Penżek

Wiesław Łągiewka

Wróżka

Kseniia Naumets-Snarska

Crossdresserzy

Jakub Gut

Patryk Kowalski

Vasyl Kropyvnyi

Paweł Wdówka

Tango

Janusz Lewandowski, Tomasz Łuczak – śpiew

Misza Tsebriy – skrzypce solo

Maciej Kacprzak – akordeon

Piotr Mróz – klarnet

Maciej Loska – kontrabas

Kapela cygańska

Misza Tsebriy – skrzypce solo

Maria Radoszewska – skrzypce

Edyta Hedzielska – altówka

Maciej Loska – kontrabas

Piotr Mróz – klarnet

Viktoryia Smirnova – cymbały

Orkiestra, Chór, Balet Opery na Zamku w Szczecinie

dyrygent Jerzy Wołosiuk

Fot. Autor nieznany

Imre Kálmán

Akcja operetki rozgrywa się w jednym z licznych majątków i pałaców hrabiny Maricy w czasach panowania cesarza Franciszka Józefa I.

Akt I

Hrabia Tassilo Endrödy-Wittemburg po utracie majątki przyjął posadę rządcy w posiadłości hrabiny Maricy. Jego chlebobawczy przyjeżdża do swego pałacu na rzekome zaręczyny z fikcyjnym narzeczonym – baronem Kolomanem Żupanem. Wraz z nią przybywa również siostra Tassila Liza, nieświadoma złej sytuacji finansowej swojej i brata. Cyganka wróży Maricy, że w ciągu miesiąca zakocha się w pięknym wielkim panu. Marica obawia się miłości, sądzi bowiem, że jej adoratorzy kochają nie ją, lecz jej pieniądze. Postanawia na miesiąc zamknąć się w swoim pałacu, gdzie nie spodziewa się spotkać żadnego szlachcica, a jedynie rządcę, występującego pod przybranym nazwiskiem Beli Töröka.

Akt II

Liza zakochała się w baronie Żupanie, który – wymyślony przez Maricę – zmaterializował się, przyjeżdżając do pałacu hrabiny, po przeczytaniu prasowego anonsu o własnych zaręczynach. Pomiedzy Maricą a rządcą rodzi się uczucie, którego oboje się obawiają. Adorator Maricy, hrabia Populescu, urządza w jej pałacu wielki bal. Tassilo, wyszydzony przez gości Maricy, pisze list do przyjaciela, skarżąc się na los, który musi znosić w pokorze ze względu na swoją siostrę, dla której chce odłożyć pieniądze na posag. Pisanie listu przerywa wejście Maricy. Oboje już wiedzą, że łączy ich prawdziwe wielkie uczucie. Jednak księżę Populescu opowiada Maricy o niejasnych związkach, jakie łączą Tassila z Lizą, o dziwnym liście pisanym przez Tassila. Marica, czytając list, dochodzi do wniosku, że Tassilo ją oszukał, że jemu również chodziło tylko o jej majątek. Z zemsty kompromituje go przed gośćmi, rzucając mu pieniądze i zwalniając ze służby.

Akt III

Marica, wiedząc już, że Liza jest siostrą Tassila, żałuje swojego postępku. Przyjeżdża księżna Cudenstein, ciotka Tassila, która odkupiła sprzedane przez bratanka majątności. Tak więc Tassilo jest znów bogaty. Przynęcił jednakże Maricy, że już nigdy nie powie jej ani słowa o miłości, a szlachcic słowa dotrzymuje. Nie pozostaje mu więc nic innego, jak oświadczyć się jej na piśmie. Również i Żupan znalazł swoje szczęście – w osobie Lizy.

Mikołaj Szczęsny

Hrabina Marica

Kiedy Kalman pisał swoją operetkę, świat przedstawiony w *Hrabinie Maricy* należał już do przeszłości. Dzisiaj operetka jest gatunkiem, który mało ma wspólnego z rzeczywistością. Kojarzy się raczej z przyjemną rozrywką, pokrytą kurzem, w dekoracjach odgrzebanych w magazynie. Operetka funkcjonuje we wspomnieniach, surrealistycznie zdeformowana przez pamięć albo wyszydzone przez Gombrowicza.

Zamiast trzymać operetkę na strychu wspomnień, zamiast ją wyśmiewać i boczyć się na happy end, daliśmy się zauroczyć czarowi spełnionych marzeń i pięknej muzyce. Zachwyceni, postanowiliśmy dać operetce skrzydła i pozwolić odlecieć daleko, hen, do nieba, do bezkresu, w świat fantazji. Niech towarzyszy jej senny, poetycki krajobraz: mgły, pusta przestrzeń, jak u Salvadora Dali. Niech rzeczy materializują się z oceanu Solaris, jak myśli i marzenia. Niech uruchomi się zabawa: cyrk i przede wszystkim lunapark. Niech wyidealizowane postaci i lukrowane wątki przypominają apetyczne figurki z porcelany. A ponieważ jesteśmy w niebie – wszelkie wehikuły mają cechy latające albo przynajmniej pływające.

Niech świat będzie surrealistyczny i groteskowy, ale ludzie i ich problemy – prawdziwi. Niech bohaterowie czują prawdziwie: kochają najmocniej jak się da i cierpią na zabój. I niech uczą się kochać i żyć. Bo *Hrabina Marica* opowiada, jak w pustym świecie rozrywek i „wielkiego brania” można nauczyć się dawać i można stopić z serca lód. Jednak nawet w niebie się to nie uda bez pomocy aniołów, która przypada w tej historii zagadkowym Cyganom.

Niebo to także ucieczka od rzeczywistości. Trudno bowiem zapomnieć o dwóch wojnach światowych, które nawiedziły świat w czasach Kálmána. Do czego była zdolna lub czego doświadczała publiczność, która oglądała premierę *Hrabiny Maricy*?

Nie wszystko złoto...

Okres w dziejach operetki, w którym przyszło działać Imre Kálmánowi, nazwano srebrnym. Przyjęcie tej nazwy miało zaznaczyć różnicę w stosunku do czasów Johanna Straussa syna, który jest czołowym reprezentantem złotego okresu operetki wiedeńskiej. Rzeczywiście, czasy się zmieniły: w drugiej połowie XIX w. pociągi nie były już nowością, a w epoce srebrnej operetki nowością przestały być samochody. Przez większą część życia Johanna Straussa preferowano oświetlenie naftowe, dwudzieste stulecie przyniosło triumf energii elektrycznej. Ludzie zaczęli się inaczej ubierać, mieszkać, podróżować. Powstały nowe zawody, specjalności, gałęzie nauki i wiedzy na czele z psychoanalizą, którą świat zawdzięcza doktorowi Zygmuntowi Freudowi, mieszkającemu w Wiedniu przy Berggasse 19 (znowu ten Wiedeń!). Secesja (paryska i... tak, tak – oczywiście, wiedeńska) wchodziła w fazę dekadencji, zbyt bujności, znamionującej przesyt, zblazowanie i brak instynktu samozachowawczego. Srebrna operetka została przełamana tragedią pierwszej wojny światowej, po której pojawiły się kolejne arcydzieła gatunku, w tym *Hrabina Marica* (1924). W szalonych latach 20. XX w. przywieziony z Ameryki Północnej jazz wdarł się do kabaretów i variétés, wypierając stamtąd kankany, pamiętające jeszcze Jacques'a Offenbacha. Jazzowe rytmy znalazły się również w operetkach, w tym także w *Hrabinie Maricy*.

Marica, cyrkówka i dolary

Zmienili się także bohaterowie operetki. W stosunku do złotego okresu srebrna operetka postawiła na realizm, po pierwsze, w sensie kolorytu środowiskowego, folkloru, a nawet egzotyki, po drugie, w sensie pokazania ludzi bardziej zwyczajnych niż baśniowe królowny i podrzucone na wychowanie księżęce dzieci. Sceny operetkowe zaroły się od panien sklepowych, inżynierów, członków ekipy filmowej, cyrkowców, a jeśli już byli to arystokraci, to najczęściej zbankrutowani na skutek coraz częstszych kryzysów gospodarczych albo polityczno-ekonomicznej katastrofy spowodowanej wojną. Nikogo nie dziwili milionerzy amerykańscy i przemysł węglowy w *Księżniczce dolara* Leo Falla, cyrkowcy w *Księżniczce cyrkówce* Imre Kálmána, mechanik i urzędnik podatkowy na emeryturze we *Frau Lunie* Paula Linckego, latynoski gaucho i reporter z Chicago w *Clivii* Nica Dostala. Nawet barwne elementy narodowe nie przesłaniały faktu, że publiczność zaczęła częściowo przeglądać się w lustrze, obserwując prawdziwe problemy bohaterów z krwi i kości.

Wręcz przeciwnie – patrząc na perypetie miłosne i finansowe mieszkańców niemal wszystkich kontynentów, łatwo było dojść do wniosku, że w życiu każdego człowieka pod dowolną szerokością geograficzną liczy się tylko jedno: prawda uczuć, miłość, której wszyscy daremnie pragną i której poszukują, ale przed której wyzwaniem nierzadko sami uciekają, bojąc się odpowiedzialności za drugiego człowieka i za swoje postępowanie. I dotyczyło to zarówno urzędników ambasad USA w Tokio i Piotrogradzie (*Wiktoria i jej huzar* Paula Abrahama), mieszkańców obu Ameryk (*Księżna Chicago* Kálmána, *Księżniczka dolara*, *Clivia*), Chin (*Kraina uśmiechu* Franza Lehára), Rosji (*Carewicz* Lehára), Afryki (*Giuditta* Lehára), a nawet... wysp pośrodku Oceanu Spokojnego (*Kwiat Hawajów* Abrahama). Najczęściej sięgano do folkloru cygańskiego i węgierskiego, co stało się specjalnością naddunajskich kompozytorów (*Cygańska miłość* Lehára, *Księżniczka czardasza* Kálmána), bowiem wszyscy trzej najwybitniejsi przedstawiciele srebrnej operetki związani byli z Węgrami: Lehár, Kálmán i Abraham.

To się musiało tak skończyć

Operetki z początku XX w. uzyskiwały pewien walor prawdopodobieństwa (mimo wszystkich przebieżek, egzotycznych podróży do odległych zakątków świata, bajecznych karier filmowo-sceniczno-salonowych) także dzięki życiowym, czyli smutnym zakończeniom. Najsmutniejszą operetką w historii jest zapewne – cóż za ironia, biorąc pod uwagę tytuł (jednak, jak się wydaje, jest to ze strony twórców zamierzony grymas losu) – *Kraina uśmiechu*. Skądinąd nie dziwi fakt, że inna opowieść o nieszczęśliwej miłości wyszła spod pióra tego samego kompozytora – *Carewicz*. Nie dziwi, bowiem wydaje się, że Lehár miał w ogóle skłonność do umuzyczenia tego typu fabuł (coż bardziej dramatycznego niż nieszczęśliwa miłość? – temat wprost wymarzony dla artysty pragnącego poruszyć słuchaczy), podobnie wszak jest w jego ostatnim dziele, *Giuditcie*. To ważna różnica pomiędzy złotym i srebrnym okresem operetki wiedeńskiej: twórcom zaczęło zależeć na wzruszeniu będącym udziałem odbiorców – poprzednio operetki przede wszystkim cieszyły ucho melomanów powodzią chwytliwych melodii, w których tonęły opowiadane historie. Melancholia powoli wsączająca się w świat hrabin, baronów i oficerów nie była przypadkowa: w obliczu rozpoczętego nowego stulecia operetkowa rzeczywistość świata arystokracji stawała się coraz bardziej przestarzała i zagubiona w nie swojej rzeczywistości. Dlatego jej koniec został przypieczętowany przez rozwój sytuacji: starcie dwóch totalitarnych systemów w centrum Europy. Operetka, która podniosła się po tamtej wielkiej wojnie z lat 1914–1918 (stulecie jej wybuchu przypada właśnie teraz), nie przeżyła ostatecznie kolejnego kataklizmu o wymiarze światowym. Od roku 1945 próżnię po operetce na scenach muzycznych świata w jakimś sensie zaczął wypełniać musical.

Zawsze trzeba mieć dobre wzory

Uniwersalność operetki polegała także na tym, że czerpała z różnych źródeł i czyniła to na wszelkie możliwe sposoby. Na przykład podstawą dla libretta *Carewicza* Lehára stała się sztuka teatralna... Gabrieli Zapolskiej (tej samej od *Moralności pani Dulskiej!*). *Księżniczka dolara* oparta była na pomysłe zaczerpniętym – kto by się spodziewał – od samego Szekspira i jego *Poskromienia złośnicy*. Nie stroniono od prób wykorzystania klasycznych wzorców i poddawano recyklingowi zasłużone fabuły operetkowe sprzed kilkudziesięciu lat – celowali w tym zwłaszcza libreciści, z którymi pracował Kálmán: *Księżniczka cyrkówka* (1926) wykorzystuje jako swój pierwowzór *Studenta żebraka* (1882) Karla Millöckera (który z kolei posiłkował się dramatem Victoriena Sardou *Wesele Fernanda*). *Hrabina Marica* pełna jest aluzji do wcześniejszego repertuaru, choćby przez same imiona postaci: hrabia Tassilo to jakby hrabia Daniłło z *Wesołej wdówki* Lehára, a Koloman Żupan – toż to przecie Koloman Żupan z *Barona cygańskiego* Straussa. Co więcej, poszukiwano inspiracji oraz rozwiązań intrygi nie tylko w świecie podkasanej muzy – wspomniani współpracownicy Kálmána potrafili dostarczyć kompozytorowi tekst stanowiący operetkową wersję znanych dzieł z klasyki operowej (*Fiołek z Montmartre'u* opierał się na historii znanej z *Cyganerii* Giacomo Pucciniego, zaś *Księżniczka czardasza* to właściwie *Traviata* Giuseppe Verdiego, tyle że z happy endem). Czasem próbowano dyskutować sukcesy poprzedników, dlatego *Bal w Savoyu* Abrahama w założeniu miał przyćmić *Bal w operze* Richarda Heubergera, a może nawet zostawić w tyle bal u księcia Orlovsky'ego z *Zemsty nietoperza* Straussa... W chwilach rozpaczy z powodu braku nowych schematów fabularnych sięgano do biografii autentycznych postaci i dopasowywano ich losy do potrzeb sceny muzycznej i wymogów gatunku, jak to się stało z *Madame Pompadour* Falla, *Paganinim* Lehára, *Cesarzową Józefiną* Kálmána.

Narodowy kosmopolita, cygański artysta, Węgier, Austriak, Żyd, obywatel USA

Emmerich Kálmán (jak nazywali go wiedeńscy) albo Imre Kálmán (jak mówią o nim w Budapeszcie) lub Imre Koppstein (jak głosi metryka urodzenia) wcale nie miał być autorem operetek, ale pianistą. Niestety, sforsowanie ręki złamało tę rozwijającą się karierę. Ojciec naciskał na wybór studiów prawniczych i zawód adwokata. Młody muzyk jednak pozostał wierny sztuce i zamiast odtwarzania cudzych kompozycji na klawiaturze zaczął tworzyć własne. Szybko zdecydował się na pisanie operetek, które w Budapeszcie cieszyły się nie mniejszym powodzeniem niż w Wiedniu. Ostatecznie wybrał stolicę Austrii i tam osiadł na kilkadziesiąt lat. Mimo że spod jego pióra wychodziły barwne cygańskie melodie, ogniste węgierskie czardasze, romantyczne i porywające duety miłosne, sam Kálmán był człowiekiem nadzwyczaj zrównoważonym, o flegmatycznym, a nawet melancholijnym typie osobowości. Z biegiem czasu jego muzyka traciła jaskrawy koloryt lokalny, stawała się bardziej uniwersalna. W latach 30. dał się zauważyć pewien kryzys w twórczości Kálmána, a przymusowy wyjazd po zajęciu Austrii przez nazistów i dalsza tułaczka (Szwajcaria, Francja, USA) ostatecznie zamknęły najlepsze lata w jego biografii.

Na Węgrzech, czyli właściwie gdzie?

W świecie operetki cygańskość postrzegana była najczęściej jako znamię bogatego folkloru, wyzwolenia z więzów i konwenansów społeczeństwa tradycyjnego, skostniałego w swoich zwyczajach i hierarchiach. Cygan, trochę jak Kozak w polskiej kulturze, był człowiekiem wolnym, anarchistą, mogącym sobie pozwolić na nieokiełznaną swobodę – a jednocześnie musiał przestrzegać rygorystycznie swoich, a nie cudzych, kodeksów honorowych. W rzeczywistości ludność romska na Węgrzech prowadziła często osiadły tryb życia, zajmując się rzemiosłem (np. kowalstwem, które przez kilkadziesiąt lat było znakiem firmowym Romüngrzów, jak nazywano węgierskich Cyganów, mieszkających na wsiach). Świat *Hrabiny Maricy* należał już do przeszłości, gdy Kálmán pisał swoją operetkę. Nasza inscenizacja zabiera Państwa w taką podróż do dziwnej krainy, trochę jak ze snu, trochę jak z fantazji, trochę jak z filmu (to kinematografia w dużej mierze wygrała

z widowiskiem operetkowym w konkurencji na najpopularniejszy typ rozrywki masowej). Trop filmowy nie jest zresztą taki dziwny: w 1925 r. nakręcono *Hrabinę Maricę* jako film niemy – jak widać, surrealizm towarzyszył tej historii od początku. Opary absurdu, groteskowe postaci, kostiumy retro, podniebne wloty uczuć, napięcie pomiędzy rzeczywistością materialną a światem pragnień – tam, dokądś, w nieznanie, chcemy podążać w rytm świetnie znanej muzyki. I te pary postaci: szlachetny młodzian i kapryśna hrabina, charakterystyczny bohater i romantyczna dziewczyna, zabawny arystokrata i dowcipna matrona. Unieśmy się zatem pomiędzy chmury, wśród motyli, marząc o dziwnym i nierealnym świecie srebrnej operetki wiedeńskiej, w której tylko uczucia są prawdziwe: bo tylko one zadają prawdziwy ból i przynoszą prawdziwe szczęście...

Natalia Babińska

reżyseria

Fot. C. Drzewowska

Reżyser teatralny, kompozytor, teoretyk muzyki, scenarzysta, pedagog. Absolwentka PSM im. Karola Szymanowskiego w Warszawie w klasie skrzypiec. Studiowała na Akademii Muzycznej w Warszawie (obecnie Uniwersytet Muzyczny) na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki (dyplom z wyróżnieniem w 2001 r.). Jest też absolwentką Wydziału Reżyserii Dramatu w Akademii Teatralnej w Warszawie (dyplom z wyróżnieniem w 2006 r.). Zrealizowała 21 przedstawień: teatralnych, muzycznych, studenckich, autorskich, operowych, eksperymentalnych. Jest autorką muzyki do czterech spektakli teatralnych, Teatru TV oraz seriali telewizyjnych. Napisała dziesięć scenariuszy do teatru, teatru dla dzieci i filmu.

Jerzy Wołosiuk

kierownictwo muzyczne

Fot. M. Hofman

W roku 2005 ukończył studia na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie, w klasie dyrygentury symfoniczno-operowej prof. Szymona Kawalli (dyplom z wyróżnieniem). Był stypendystą ministra kultury. Współpracował z wieloma orkiestrami w kraju i za granicą. Jest fundatorem i prezesem Fundacji Operalnia. W 2010 r. został finalistą Międzynarodowego Konkursu Dyrygenckiego w Spoleto we Włoszech. W latach 2006–2013 pracował w Operze Nova w Bydgoszczy, gdzie poprowadził ponad 200 spektakli operowych, baletowych, operetkowych i musicalowych. Od marca 2013 r. pełni obowiązki kierownika muzycznego w Operze na Zamku w Szczecinie. W listopadzie 2013 r. sprawował kierownictwo muzyczne nad premierą baletu *Ogniwa – wieczór nowych choreografii* do muzyki Witolda Lutosławskiego.

Martyna Kander

scenografia i kostiumy

Fot. M. Owczarczyk

Absolwentka Wydziału Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz Accademia di Belle Arti w Wenecji. Jako scenograf zrealizowała spektakle: *Romeo i Julia* i *Sebastian X* w reżyserii Grażyny Kani w Teatrze Powszechnym w Warszawie, *Idiota*, *Wieczór kuglarzy*, *Bordel formidable! Extravaganza*, *Scena na wypadek deszczu* i *Joanna Szalona: królowa* w reżyserii Waldemara Raźniaka, *Anarchistka* w Teatrze Studio w reżyserii Tomasza Szczepanka, *Pierrot Lunaire* w reżyserii Natalii Kozłowskiej, *Serdeczny* w reżyserii Aleksandry Jakubczak, *Tonacja blue (The Blue Room)* w reżyserii Marcina Hycnara. Jej prace pokazywane były m.in. w National Centre for the Performing Arts w Pekinie. Dwukrotnie została wyróżniona stypendium ministra kultury i dziedzictwa narodowego za wybitne osiągnięcia artystyczne.

Maciej Igielski

reżyseria światła

Fot. H. Kicmal

Od 1990 roku związany jest z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie. Projektuje oświetlenie do spektakli operowych, baletowych, teatralnych i musicali. Jego ważniejsze realizacje to: *Święta wiosna* w reż. K. Zaleskiego, *La bohème* w reż. M. Trelińskiego, *Harnasie* w chor. E. Wesołowskiego, *Persona*, *Zniewolony umysł*, *Čiurlionis* w chor. R. Bondary oraz *Adagio & scherzo* w chor. K. Pastora, *Sen nocy letniej* w chor. K. Urbańskiego, *Rusałka* w reż. K. Wuss, *Halka*, *Cyrylik sewilski*, *Balladyna* w reż. N. Babińskiej, *Zdarzyło się w Jeruzalem* w chor. E. i G. Pańtaków, *Zorba* w reż. W. Mazurkiewicza, *Przygody Sindbada żeglarza* w reż. J. Kiliana, *Kocham O'Keeffe* w reż. K. Kolbergera, *Matematyka miłości* w reżyserii A. Albrecht, *Łysa śpiewaczka* w reż. M. Prusa.

Karol Urbański

choreografia

Fot. S. Pińczuk

Ukończył Państwową Szkołę Baletową w Łodzi. Karierę tancerza rozpoczynał w łódzkim Teatrze Wielkim. Był solistą baletu Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie. Tańczył w Norweskim Balcie Narodowym w Oslo. Stworzył wiele ról, m.in. Zygryda w *Jeziorze łabędzim* i Anioła Śmierci w *Czterech ostatnich pieśniach* w chor. R. van Dantziga. Ma w swoim życiorysie artystycznym również epizod filmowy – pracował z K. Zanussim i G. Holoubkiem. W 2001 r. był stypendystą Ministerstwa Kultury. Po zakończeniu kariery tancerza pracował w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej jako specjalista do spraw reorientacji zawodowej tancerzy. W dorobku choreograficznym ma m.in. spektakle *Sen nocy letniej* oraz *Śmierć i dziewczyna*. Prowadzi również działalność pedagogiczną – uczy tańca klasycznego i współczesnego. Od września 2012 r. jest kierownikiem baletu Opery na Zamku w Szczecinie.

Jiřina Nowakowska

choreografia

Fot. P. Rewucki

Tancerka, choreograf, pedagog, teatrolog.

Tap dance, czyli stepowanie, przywiozła z Pragi, gdzie była asystentką w Studio Franka Towena. W 1980 r. przyjechała do Polski na kontrakt – została na całe życie. Jako choreograf współpracowała z wieloma teatrami w kraju. Prowadzi warsztaty taneczne i kursy instruktorskie. W 1991 r. założyła pierwszą profesjonalną szkołę stepowania w Polsce – Studio „Tap & Jazz Dance”, które wykształciło wielu tancerzy i mistrzów Polski stepowania. Jest wykładowcą wyższych uczelni artystycznych (m.in. PWST w Krakowie, PWSFTViT w Łodzi). Absolwentka Uniwersytetu Łódzkiego na Wydziale Filologicznym. Ukończyła Kulturoznawstwo ze specjalnością Teatrologia, a także podyplomowe studia z Zarządzania Kulturą w Strukturach Unii Europejskiej przy PAN w Warszawie. W 2005 r. została uhonorowana przez MENiS specjalną nagrodą za zasługi dla polskiego tańca sportowego.

Małgorzata Bornowska

przygotowanie chóru

Fot. W. Piątek

Ukończyła z wyróżnieniem studia w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie na Wydziale Edukacji Muzycznej oraz dwuletnie podyplomowe studia w zakresie chórmiistrzostwa w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. W 2011 r. uzyskała stopień doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie dyrygentura. Współpracowała ze Szczecińskim Chórem Chłopięcym „Słowiki” oraz Chórem Zachodniopomorskiej Szkoły Biznesu. Od 2005 r. jest kierownikiem chóru Opery na Zamku w Szczecinie, z którym prowadzi także własną działalność koncertową, realizując utwory a cappella oraz wokalnie-instrumentalne. Na swoim koncie ma kierownictwo muzyczne nad wodewilem dla dzieci – *Farfurka królowej Bony M. Drobnera* oraz spektaklem o tematyce niepodległościowej – *Dla Niepodległej*.

Martyna Kowal

Lucyna Boguszewska

Hrabina Marica

Fot. W. Piątek

Absolwentka Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. Od roku 2003 jest solistką Opery na Zamku w Szczecinie. Ma na swoim koncie występy w kraju i za granicą. Na szczecińskiej scenie grała m.in. takie role: Zuzanna w *Verbum nobile*, Zofia we *Flisie*, Bronisława w *Hrabinie*, Zofia w *Halce*, Hanna w *Strasznym dworze*, Micaela w *Carmen*, Pamina w *Czarodziejskim flecie* oraz *W krainie czarodziejskiego fletu*, Chawa w musicalu *Skrzypek na dachu*, Anna w *Nabucco*, Nedda w *Pajacach*, Lola w *Rycerskości wieśniaczej*, Hrabina Zedlau w *Wiedeńskiej krwi*, Hrabina w *Weselu Figara*, Leoena w *Pięknej Helenie*, Marcelina w *Fideliu*, Kate w *Madama Butterfly*, Anitra w dramacie muzycznym *Peer Gynt*. W swoim repertuarze ma również utwory kantatowo-oratoryjne: *Requiem* Mozarta, *IV Symfonia* Mahlera, *Stabat Mater* Szymanowskiego, *Stabat Mater* Pergolesiego.

Joanna Tylkowska-Drożdż

Hrabina Marica

Fot. S. Pińczuk

Absolwentka AM w Bydgoszczy i UAM w Poznaniu. Kształciła się pod kierunkiem prof. R. Karczykowskiego. Sztukę wokalną rozwijała u C. Elssnera, R. Karczykowskiego, A. Pearce'a i P. Tschaplika. Uczestniczyła w festiwalach muzycznych w Polsce i za granicą. W 2004 r. debiutowała w Operze na Zamku. Gościnnie gra w Operze Krakowskiej. Brała udział w europejskich tournée. W 2008 r. debiutowała na scenie Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie. W Teatro Sangiorgi (Katania) wykonała *Good night* Góreckiego. W 2010 po raz pierwszy wystąpiła na deskach Teatru Wielkiego w Poznaniu. Nominiowana do Bursztynowego Pierścienia za rolę Rozalindy w *Zemście nietoperza* J. Straussa. Ostatnie jej premiery to *Eugeniusz Oniegin*, *Napój miłosny* i *Hrabina Marica*.

Hubert Stolarski

Hrabia Tassilo

Fot. M. Strzelczyk

Absolwent Poznańskiej Akademii Muzycznej w klasie prof. Ryszarda Karczykowskiego. Już na studiach nawiązał współpracę z Operą Poznańską, występował m.in. w *Ernanim* Verdiego, *Małym kominiarczyku* Brittena, *Hamlecie* Thomasa. Ważniejsze role w jego repertuarze to m.in. Tamino z *Czarodziejskiego fletu* Mozarta, Alfred z *Zemsty Nietoperza* J. Straussa oraz Kamil z *Wesołej wdówki* Lehára. Do ważniejszych projektów można zaliczyć dokonanie prapremierowego nagrania opery *Zamek na Czorsztynie* Kurpińskiego dla wydawnictwa DUX. Swoje doświadczenie muzyczne zdobywał, pracując m.in. z: Izabellą Kłosińską, Francisco Araizą, Dale Fundlingiem, Andrzejem Dobberem, Kaludi Kaludovem, Tadeuszem Kozłowskim, Jose M. Florencianem, Tadeuszem Wojciechowskim, Agnieszką Nagórką, Markiem Minkowskim oraz Łukaszem Borowiczem.

Paweł Wolski

Hrabia Tassilo

Fot. W. Piątek

Absolwent Akademii Muzycznej w Poznaniu w klasie prof. W. Maciejowskiego. Debiutował na scenie Teatru Wielkiego w Poznaniu. W latach 2006-2008 był solistą Teatru Muzycznego w Poznaniu. Od roku 2008 jest solistą Opery na Zamku. W repertuarze ma ponad 30 partii operowych i operetkowych, m.in. Ismaele (*Nabucco*), Lindoro (*Włoszka w Algierze*), Alfredo (*Traviata*), Leński (*Eugeniusz Oniegin*), Sou-Chong (*Kraina uśmiechu*), Sandor Barinkay (*Baron cygański*), Alfred (*Zemsta nietoperza*), Hrabia Baldwin Zedlau (*Wiedeńska krew*). Był także wykonawcą dzieł muzyki oratoryjno-kantatowej: *Carmina Burana* Orffa, *Requiem*, *Msza Koronacyjna* Mozarta, *Msza Nelsonska* Haydna, *Magnificat* Bacha, *Te Deum* Charpentiera, *Die Sieben Worte Jesu am Kreuz* C. Franka, i innych. W 2013 r. nominowany do nagrody Bursztynowego Pierścienia dla najlepszego aktora za rolę Leńskiego w *Eugeniuszu Onieginie* Czajkowskiego.

Ewa Olszewska

Liza

Fot. W. Piątek

Jest absolwentką Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy, Wydziału Wokalno-Aktorskiego w klasie śpiewu solowego prof. Katarzyny Rymarczyk. Ukończyła Kursy Mistrzowskie pod kierunkiem Maestry Teresy Żylis-Gary oraz Maestra J. Monarchy. Trzykrotnie brała udział w koprodukcjach Supierz Music Management. Na deskach teatru debiutowała w 2007 r. partią Erste Dame w operze *Czarodziejski flet* Mozarta. W maju 2011 r., podczas XVIII Bydgoskiego Festiwalu Operowego, została uznana za najlepszą aktorkę roli drugoplanowej w realizacji *Cyganerii* Pucciniego (Musetta) w reżyserii Macieja Prusa. Współpracowała z Operą Wrocławską oraz Gliwickim Teatrem Muzycznym. W latach 2007–2011 była solistką Opery Nova w Bydgoszczy. Od 2013 r. współpracuje z Operą na Zamku w Szczecinie.

Piotr Zgorzelski

Baron Koloman Żupan

Fot. W. Piątek

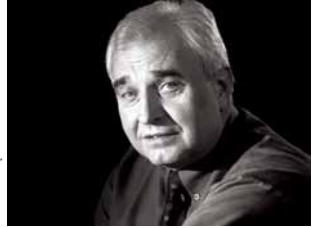
Absolwent Wydziału Matematyczno-Fizycznego Uniwersytetu Szczecińskiego oraz Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia w klasie śpiewu I. Górewicz. Uczył się śpiewu także u swego ojca Bernarda Zgorzelskiego. Jest laureatem II Ogólnopolskiego Konkursu Wokalnego im. Franciszki Płatówny we Wrocławiu, I Pomorskiego Konkursu Pieśni Polskiej w Bydgoszczy oraz zwycięzcą VIII Wielkiego Turnieju Tenorów w Szczecinie. Uczestniczył w licznych kursach wokalnych pod okiem znanych profesorów wokalistyki, m.in. R. Karczykowskiego i W. Maciejowskiego. Od 1995 r. jest solistą Opery na Zamku w Szczecinie. Współpracował z Filharmonią Narodową w Warszawie, Orkiestrą Kameralną w Toruniu, Filharmonią Dolnośląską, Operą Krakowską oraz Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie.

Mirosław Kosiński

Książę Populescu, Czeko

Fot. W. Piątek

Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Łodzi. Od 1979 r. związany ze szczecińską sceną muzyczną. Współpracował z zespołami filharmonii w Polsce. Występował na estradach i scenach prawie całej Europy oraz Kanady i USA. W swoim dorobku artystycznym ma pierwszoplanowe barytonowe role w operach (Verdi, Puccini, Bizet, Gounod, Moniuszko). Z powodzeniem występował w operetkach (J. Strauss, Lehár, Kalman, Suppe, Dostal) i musicalach (Bernstein, Porter, Loewe i Bock). Chętnie wykonuje dzieła muzyki oratoryjnej. Prowadzi ożywioną działalność koncertową w kraju i za granicą, często wykonuje pieśni polskie. Prowadzi działalność pedagogiczną (SSM II stopnia w Szczecinie, Wydział Wokalno-Aktorski Akademii Muzycznej w Krakowie, szczecińskie chóry). Ma na swoim koncie kilkanaście samodzielnie wyreżyserowanych przedstawień, a także nagrania płytowe i programy telewizyjne.

Tomasz Łuczak

Książę Populescu, Karol Stefan Liebenberg

Fot. Archiwum prywatne

Studia na Wydziale Wokalno-Aktorskim ukończył w bydgoskiej Akademii Muzycznej pod kierunkiem Marka Moździeża. Zadebiutował rolą Figara w *Weselu Figara* Mozarta w Teatrze Polskim w Bydgoszczy. Uczestniczył w wielu mistrzowskich kursach wokalnych, prowadzonych m.in. przez H. Łazarską, U. Mitręgę-Wagner, P. Tschaplika, M. di Marko, a w latach 1998 i 1999 uczestnik *Sommerakademie Mozarteum* w Salzburgu. W swoim repertuarze ma role operowe, operetkowe i musicalowe, m.in.: Hrabia w *Weselu Figara* i Papageno w *Czarodziejskim flecie* Mozarta, Janusz w *Halce* i Stanisław w *Verbum nobile* Moniuszki, Silvio w *Pajacach Leoncavalla*, Morales, Dancairo w *Carmen* Bizeta, Hrabia Tomski w *Damie pikowej* Czajkowskiego, Agamemnon w *Pięknej Helenie* Offenbacha. Od roku 2003 występuje w Operze na Zamku w Szczecinie.

Małgorzata Kustosik

Manja

Fot. Darimarc

Ukończyła Wydział Wokalno-Aktorski Akademii Muzycznej w Łodzi w klasie prof. J. Pietraszkiewicz. Doskonaliła swoje umiejętności na kursach wokalnych m.in. w Altenburgu i Salzburgu. Współpracuje z wieloma teatrami w Polsce. Wykonane partie operowe: Carmen (*Carmen* Bizeta), Fenena (*Nabucco* Verdiego), II i III Dama, III Chłopiec oraz Papagena (*Czarodziejski flet* Mozarta), Cherubin i Marcelina (*Wesele Figara* Mozarta), Jadwiga (*Straszny dwór* Moniuszki), Karczmarka (*Borys Godunow* Musorgskiego), Magdalena (*Rigoletto* Verdiego), Dorota (*Krakowiaci i górale* Stefaniego), Annina (*Kawaler srebrnej róży* R. Straussa), Alicja (*Łucja z Lammermooru* Donizettiego), Nimfa III (*Rusalka* Dvoraka), Polina (*Dama pikowa* Czajkowskiego). Występowała także w operetkach i musicalach, m.in. jako Cajtl (*Skrzypek na dachu* Bocka), oraz w oratoriach, m.in. *Stabat Mater* Szymanowskiego.

Aleksandra Wiwała

Manja

Fot. K. Szlachciuk

Studentka roku dyplomowego Akademii Muzycznej w Łodzi oraz absolwentka Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie na Wydziale Filologii Angielskiej. Uczestniczka licznych festiwali operowych i operetkowych, od tego sezonu współpracuje z Teatrem Muzycznym w Łodzi. Wyłoniona w drodze konkursu do Programu Kształcenia Młodych Talentów przy Teatrze Wielkim w Warszawie. Będąc na trzecim roku, debiutowała rolą Rozalindy w *Zemście nie-toperza* J. Straussa. Wielokrotnie brała udział w koncertach muzyki współczesnej w ramach Musica Moderna. Jednym z ostatnich wydarzeń jest otrzymanie nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wybitne osiągnięcia w twórczości artystycznej oraz miesięczna trasa koncertowa w Australii.

Janusz Lewandowski

Karol Stefan Libenberg

Fot. W. Piątek

Od roku 2001 solista Opery na Zamku w Szczecinie. W repertuarze ma ponad 30 ról operowych, m.in. Escamillo w *Carmen* Bizeta, Zachariasz w *Nabucco* Verdiego, Gremin w *Eugeniuszu Onieginie* Czajkowskiego, Figaro w *Weselu Figara* Mozarta, Zbigniew w *Strasznym dworze* Moniuszki, Dulcamara w *Napoju miłosnym* Donizettiego. Zarejestrował na CD trzy opery Stanisława Moniuszki: *Paria*, *Flis*, oraz *Verbum nobile*. Płyta *Verbum nobile*, w której kreował postać Bartłomieja, zwyciężyła w międzynarodowym konkursie ICMA 2013 w kategorii opera. Laureat Srebrnej Ostrogi – nagrody dla wyróżniającego się młodego artysty teatru. Dwukrotnie nominowany do Bursztynowego Pierścienia – za rolę Zachariasza w *Nabucco* Verdiego oraz za rolę Figara w *Weselu Figara*.

Gabriela Orłowska-Silva

Księżna Cudenstein

Fot. K. Woytynowska

Gabriela Orłowska-Silva rozpoczęła edukację muzyczną w wieku 7 lat grą na skrzypcach. W 1988 r. ukończyła Akademię Muzyczną im F. Chopina w Warszawie w klasie prof. Krystyny Szczepańskiej i prof. Haliny Słonickiej. Debiutowała rolą Paminy w *Czarodziejskim flecie* Mozarta w Walencji w Hiszpanii. Odyła liczne tournée po Europie i Ameryce Południowej. Wzięła udział w Pierwszym Festiwalu Kultury Polskiej w Indiach. Na zaproszenie Opery Narodowej w Rydze brała udział w tournée po Izraelu, śpiewając rolę Donny Anny w operze *Don Giovanni* Mozarta. W swoim repertuarze ma liczne role operowe, operetkowe, jak i oratoryjne. Obecnie jest również pedagogiem akademickim, wykłada śpiew w Akademii Muzycznej w Katowicach.

Adam Jeleń

Czeko

Fot. W. Piątek

Emerytowany solista Opery i Operetki w Szczecinie. Występował w operach, operetkach, musicalach i spektaklach dla dzieci. Wcielał się w role m.in. Macieja w *Strasznym dworze* Moniuszki, Dancaira w *Carmen* Bizeta, Parpignola w *Cyganerii* Pucciniego, Ruiza w *Trubadurze* Verdiego, Orfeusza w *Orfeuszu w piekle* Offenbacha, Rzeźnika i Zapiewajło w *Skrzypku na dachu* Bocka. Był także doskonałym krasnoludkiem w bajkach dla dzieci. Po latach nieobecności powraca na scenę operową w roli Czeko w *Hrabinie Maricy*.

Wiesław Łągiewka

Penizek

Fot. Archiwum OnZ

Ukończył Wyższą Szkołę Muzyczną w Łodzi (klasa śpiewu prof. E. Szynarskiego). W sezonie 1974/1975 występował w Teatrze Muzycznym w Łodzi. W roku 1975 w Szczecinie podjął pracę w Teatrze Muzycznym. Debiutował rolą Ajaksa w *Pięknej Helenie*. Świetne kreacje aktorskie stworzył w *Dobranoc Bettino*, *Boccacciu*, *Popłochu wśród dziewcząt* oraz *Żołnierzu królowej Madagaskaru*. Od 1996 r. jest aktorem Teatru Polskiego w Szczecinie oraz występuje z kabaretem Czarny Kot Rudy. Prowadzi działalność pedagogiczną w szczecińskiej Akademii Sztuki. Występował w filmach, serialach i programach telewizyjnych. Był asystentem reżysera w wielu sztukach teatralnych, wyreżyserował kilka spektakli i widowisk. Od 2011 r. współpracuje z Operą na Zamku – wyreżyserował m.in. *Farfurkę królowej Bony* oraz gałę. W 2012 r. otrzymał honorową odznakę Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Orkiestra Opery na Zamku w Szczecinie

kierownik muzyczny

Jerzy Wołosiuk

I skrzypce:

Danuta Organiściuk* – *koncertmistrz*

Tomasz Rutkowski

Jarosław Wojtasiak

Krzysztof Organiściuk

Anna Kaźmierska

Natalia Brodzińska**

Aleksandra Głowacz**

Irena Cebrij-Żywicka**

II skrzypce:

Agnieszka Murawska

Krzysztof Buszczyk

Olga Kharytonova

Angelika Moroz**

Paulina Fediuk**

Dorota Jasińska**

Altówki:

Ewelina Drozdowska* – *prowadząca grupę*

Andrzej Słoniecki*

Marzena Rutkowska

Aleksandra Bazan**

Wiolonczelce:

Dariusz Dudziński – *koncertmistrz*

Włodzimierz Żylin*

Małgorzata Olejak*

Bogumiła Wójcik

Mirosława Lignarska

Sylwia Dworzyńska

Damian Sobkowiak**

Kontrabasy:

Iurii Skakun*

Krzysztof Borkowski

Flety:

Volodymyr Kopchuk*

Joanna Wojdyło*

Oboje:

Michał Balcerowicz* – *prowadzący grupę instrumentów dętych drewnianych*

Dorota Jakóbska

Orkiestra Opery na Zamku w Szczecinie

kierownik muzyczny

Jerzy Wołosiuk

Klarnety:

Iurii Kulakivskiy*

Dorota Pawłowska**

Fagoty:

Andriy Moroz*

Marcin Szczygieł

Waltornie:

Oleksandr Melnychenko*

Serhiy Melnychenko*

Ivan Yurkou

Walery Keptia*

Trąbki:

Igor Zuzanskyi*

Mansfet Masny* – *prowadzący grupę instrumentów dętych blaszanych*

Puzony:

Oleksiy Haritonov*

Arkadiusz Głogowski*

Tuba:

Sergii Shchur*

Harfa:

Alicja Badach

Celesta:

Irina Paliwoda**

Perkusja:

Renata Bułat-Piecka* – *prowadząca grupę instrumentów perkusyjnych*

Dominika Sobkowiak

Andrzej Górny**

Maciej Kaźmierski**

Inspektor orkiestry:

Jarosław Wojtasiak

* muzyk solista

** współpraca

Chór Opery na Zamku w Szczecinie

kierownik chóru

Małgorzata Bornowska**Soprany:**

Małgorzata Górna
 Małgorzata Kieć
 Maria Krahel
 Danuta Sowa
 Kornelia Iwaćkowska
 Kateryna Tsebriy
 Marzena Wiencis

Alty:

Monika Gańczyk-Lewicka
 Małgorzata Kotek
 Krystyna Maziuk – *inspektor*
 Marina Waszyńska
 Małgorzata Zgorzelska
 Krzysztofa Romanowska**
 Blanka Podsiadły**

** współpraca

Tenory:

Andrzej Budziszewski
 Felipe Alonso Céspedes Sánchez
 Adam Kacperski
 Robin Mamrot
 Marcin Szech
 Dariusz Sikorski
 Piotr Urban
 Krzysztof Witasik**

Basy:

Dawid Błaszczyk
 Dariusz Hibler
 Winicjusz Jankowski
 Dariusz Kotlarz
 Michał Marszałek
 Dawid Safin
 Jarosław Zadon
 Krzysztof Makowski**

Inspektor chóru:
 Krystyna Maziuk

Balet Opery na Zamku w Szczecinie

kierownik baletu

Karol Urbański**Soliści:**

Kseniia Naumets-Snarska
 Paweł Wdówka

Koryfeje:

Klaudia Batista
 Karolina Cichy-Szromnik
 Christina Janusz
 Olga Kuzmina
 Monika Marszałek
 Aleksandra Zdebska
 Vladyslav Golovchuk
 Maksim Yasinski
 Patryk Kowalski
 Piotr Nowak

Zespół baletowy:

Żaneta Bagińska
 Daryna Kołodziejczyk
 Stephanie Nabet
 Jakub Gut
 Maciej Jaskólski
 Vasyl Kropyvnyi
 Rapol Lipski

Inspektor baletu:
 Aleksandra Zdebska

PATRONAT HONOROWY

PATRONAT MEDIALNY

TEATR DLA WAS

Dział dekoracji i obsługi sceny

Andrzej Snarski – kierownik działu

Łukasz Kołodziejczyk – z-ca ds. obsługi sceny

Ryszard Kotecki – z-ca kierownika ds. plastyczno – konstruktorskich

Waldemar Andrzejak – kierowca

Marek Kmieć – montażysta

Andrzej Kieć – montażysta

Filip Misiewicz – montażysta

Maciej Pieróg – montażysta

Marcin Stachowicz – montażysta

Norbert Pudło – starszy montażysta

Stanisław Uroda – rekwizytor

Andrzej Brzeskot – tapicer

Robert Lasek – plastyk

Dział elektro-akustyczny

Maciej Cybulski – kierownik

Dawid Karolak – z-ca kierownika

Andrzej Kryński – operator światła i dźwięku, realizator światła

Paweł Kois – operator światła, elektryk

Zbigniew Carlo – operator światła, elektryk

Adrian Jankowski – akustyk, realizator dźwięku

Dział kostiumów i charakteryzacji

Agata Tyszko – kierownik

Katarzyna Meronk – zastępca

Wiesława Misiewicz – krawcowa

Zofia Stafin – krawcowa

Małgorzata Tatara – krawcowa

Wiesława Zygmunt – krawcowa

Marzena Głuch – perukarz-charakteryzator

Anna Ziętek – perukarz-charakteryzator

Bożenna Sobera – garderobiana

Justyna Szulc-Urban – garderobiana

Rezerwacja biletów, tel. **91 43 48 106**
kasa czynna wt.- pt. w godz. 12.00-18.00
tel. **91 33 37 661 | 512 559 465**
www.opera.szczecin.pl

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA
ZACHODNIOPOMORSKIEGO